

נמצא שם, ויש לו רשות לחבל. ועל פן פתוב (בראשית מב) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. פיוצא בו, בזמן שדבר בעיר, יסגור אדם עצמו ולא יתראה בשוק. שפיון שנתן רשות למחבל - מי שפוגע בו נזוק, והוא מתחייב בנפשו.

בא וראה, עשר שנים היתה נעמי בשדה מואב, לסוף - פי שמעה בשדה מואב כו'. מפני מה נענשו מחלון וכליון? מפני שנשאו נשים מואביות.

אין לה בעולם נשים מתעסקות בנחש ובכשוף כמו מואביות. ממה? שפתוב (במדבר כה) ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן. פיון שהיו אוכלים דבר בכשפיהם, מיד היו משתחווים לגלוליהם. (שם) ויצמד ישראל לבעל פעור. רבי חייא אמר, כמו הצמידים התכשיטים, כך היו מתחברים לבעל פעור.

בכשפיהן של הנשים, מנין לנו? שפתוב (שם לא) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם. בעצת בלעם לא נאמר, אלא בדבר בלעם. למד אותם דברים בפה, שהרי לעשות כשפים וקסמים לא היו כמותם בעולם, אבל הדברים של הפה להשלים כשפיהם לא היו יודעים. ועל זה בדבר בלעם עשו, והשלים כשפיהם, ויכל להם. רבי יוחנן אמר, כשרה היתה רות.

והאמר נעמי לשתי כלתיה לכהן שבה אשה לבית אמה יעש ה' (רות א), יעשה פתוב. אמרה להם: אם תזכו לפגס תחת פגפי השכינה - יעשה, ואם לא - יעש, חסר ה'.

כי מר לי מאד מכם, עליכם צריך לו להיות, כמו שנאמר (שמואל ב-א) צר לי עליך. מה זה מכם? אמר

שמלאך המות נמצא שם, ויש לו רשות לחבל. ועל דא פתיב, (בראשית מב א) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. פיוצא בו, בזמן שהדבר בעיר, יסגור אדם עצמו, ולא יתראה בשוק. דכיון שנתן רשות למחבל, מי שפוגע בו, נזוק. ואיהו מתחייב בנפשו.

בא וראה, עשר שנים היתה נעמי בשדה מואב, לסוף, פי שמעה מפני מה נענשו מחלון וכליון. מפני שנשאו נשים מואביות.

אין לה בעולם, נשים מתעסקות בנחש ובכישוף, כמו מואביות. ממאי, דכתוב, (במדבר כה ב) ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן. פיון דהו אכלי מידי בחרשייהו, מיד הו סגדין לטעוותהו, (שם כה ג) ויצמד ישראל לבעל פעור. רבי חייא אמר, פהני צמידין תכשיטין, הכי הו מתחברים בבעל פעור.

בחרשיהו דנשיא. מנלן, דכתוב, (שם לא טז) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם. בעצת בלעם לא נאמר, אלא בדבר בלעם. אוליף לון מילין בפומא. דהא למעבד חרשין וקוסמין, לא הו בעלמא פותייהו, אבל מילין בפומא לאשלמא חרשייהו לא הו ידעי. ועל דא, בדבר בלעם עבדו, ואשלים חרשייהו, ויכלו להו. רבי יוחנן אמר, כשירה היתה רות. והאמר נעמי לשתי כלתיה לכהן שבה אשה לבית אמה יעש ה', יעשה כתיב. אמרה להו, אם תזכו ליפגס תחת פגפי השכינה, יעשה. ואם לאו, יעש, חסר ה'.

כי מר לי מאד מכם. עליכם מבעי ליה, כמה דאת אמר, (ש"ב א כו) צר לי עליך, מאי מכם. אמר רבי קרונאי אמר רב פהנא, עאקו בלבאי